

דבר יו"ר יד ושם אבנר שלו

ליום הזיכרון לשואה ולגבורה תשס"ח-2008

"אצלי, זה לא מובן מאליו שיש לנו מדינה ויש לנו פרלמנט, ואשריי שזכיתי לכך" –
אומר ניצול השואה פרופסור שלמה ברזניץ.

יום הזיכרון לשואה ולגבורה עומד השנה בסימן 60 שנה להקמת מדינת ישראל ואין מתאים יותר ממועד זה לספר את סיפורם המופלא של ניצולי השואה בישראל.
הם, ששרדו את התופת, לא קיבלו דבר כמובן מאליו
ולא ציפו שאחרים יעשו בשבילם את המלאכה.

אחרי המלחמה, גם כשגילו שהמשפחה והבית אינם עוד,
עדיין עמדו בפניהם אפשרויות שונות להמשיך את דרכם,
אך הם בחרו לבנות מחדש את חייהם בהקמתה של מדינה יהודית בארץ ישראל. הם היו
נחושים להיות חלק מהבונים ומהמעצבים. כל ניסיון להציגם באור אחר מקומם אותם
ומעוות את ההיסטוריה.

רבים מקרב שורדי השואה נאבקו כדי להגיע לארץ במסגרת ההעפלה. צעירים רבים
שעלה בידם לפרוץ את הסגר על הארץ מיהרו להצטרף לכוחות המגן ולימים התגייסו
לצה"ל, בלי לבקש לעצמם אתנחתא של החלמה ושקט.
בשנת 1948 הגיעו לארץ מתנדבי גיוס חוץ לארץ (גח"ל) והשתלבו ביחידות הלוחמות.
במחצית השנייה של 1948 הם היו כמחצית מחיילי היחידות הלוחמות. רבים מהם נפלו
בקרבות, ובהם ניצולים שהיו נצר אחרון למשפחתם.

בתולדות ההגירות אין דומה לסיפורם של העולים הניצולים. לעיתים נדירות בהיסטוריה קרה, אם קרה, שקבוצת מהגרים שזה מקרוב באו, בחרה לחדור - ובעוצמה כזו - אל תוך חברה והייתה שותפה באופן פעיל כל כך בעיצובה.

הם לא איבדו את הרצון לחיות ואת התקווה לבנות עולם שמושגת על ערכים ואמונה. הם הקימו משפחות ועשו רבות לקידומה ולהתפתחותה של החברה והמדינה. נמצא אותם בכל אחת משדרות העשייה בישראל.

לניצולי השואה גם השפעה מכרעת על עיצוב זיכרון השואה ועם התגברות ההתעניינות בקרב הדורות הצעירים בעשורים האחרונים, הפכו הניצולים לגיבורי תרבות.

כציבור, תרמו ניצולי השואה תרומה חיונית לבניית הרובד היהודי בתוך הזהות של החברה הישראלית.

הם שחיברו את החוליה המקשרת בין השורשים שאבדו לבין החיים במדינת ישראל. הם ציונים במובן העמוק ביותר כי הם לא מקבלים דבר כמובן מאליו.

היום, כאשר אנו מתייחדים עם זיכרון הקורבנות שנרצחו, ניצולי השואה מהווים עבורנו מקור של כח ותקווה.